

Levenslessen: *Licht op het Pad*

– Sabine van Osta

Ten behoeve van dit nummer van *Theosofia* waarin aandacht wordt besteed aan 125 jaar *Licht op het Pad* leek het ons gepast om bij wijze van voorbeeld een aantal mijmeringen uit te schrijven, noem het een oefening, opgebouwd rond drie verzen uit de tekst. Wij hopen dat deze bijdrage op haar manier de verborgen rijkdom aan zielenvoedsel in Mabel Collins ongeëvenaarde pen-nenvrucht op afdoende wijze mag suggereren.

*Luister naar het lied van het leven.
Bewaar in uw herinnering de melodie die
u hoort. Leer van haar de les van
harmonie.*

Sabine van Osta is voorzitter van de Belgische Loge Witte Lotus te Antwerpen. In oktober 2011 sprak zij op het najaarsweekend *De Eeuwige Moeder* van de TVN.

Dit artikel is een bewerking van de lezing die zij op 16-04-2011 hield voor Loge Amsterdam.

Een van de prachtigste pareltjes van tijdloze wijsheid die in het kielzog van de moderne theosofische beweging tot ons zijn gekomen is wel het boekje *Licht op het Pad*, opgeschreven door Mabel Collins, een boekje dat vaak in één adem genoemd wordt met die andere twee ethische klassiekers, *De Stem van de Stilte*, opgeschreven door Helena Blavatsky zelf, en *Aan de Voeten van de Meester*, genoteerd door Alcyone, de adolescente Jiddu Krishnamurti. Alle drie deze teksten (uitgegeven in het bundeltje *Drie Wegen, één Pad*, van de UTVN) richten zich tot alle mensen die hun innerlijke opvoeding en studie ernstig willen opvatten.

In *Licht op het Pad* wordt dit aangegeven met: *Deze regels zijn geschreven voor alle leerlingen: schenk er aandacht aan.* Binnen deze groep mensen is nog een hele verscheidenheid te onderkennen, van diegenen die steeds bewuster door hun leven willen gaan tot en met die mensen die resoluut hebben gekozen voor het Pad van zelfrealisatie, het

volledig tot ontwikkeling brengen van hun menselijk potentieel. Ze vormen elk op zich een handleiding, een parel-snoer van instructies voor het veredelen en verfijnen van het innerlijke wezen dat in ieder mens besloten ligt, hoe moeilijk dit laatste ook te bevatten of te bereiken is. Daar komt nog bij dat iedere instructie op zich het potentieel inhoudt om de mens tot de kern te laten doordringen, met name die kern waarvoor het individu klaar is om ertoe door te dringen. Dit heeft voor een groot gedeelte te maken met de verschillende betekenislagen die door de woorden heen gevlochten zijn. Het samenspel van de verschillende instructies draagt dit potentieel des te meer in zich zoals de tekst zelf aangeeft: *Zoek hem [de weg] niet langs één bijzonder pad.*

Bij aanvang van dit artikel zijn we begonnen met een drietal verzen. We willen in dit artikel een voorproefje geven van het potentieel en de diepgang die deze instructies kunnen bieden. Hierbij bedenken we dat iedere andere instructieset zich tot dit type van beschouwingen kan lenen, en zelfs meer dan dat. Dit artikel, als resultante van een oefening in concreet denkvermogen, vermengd met een snuifje gevoel raakt nooit verder dan de buitenkant. Diepgaander meditatie in stilte over elk van de instructies, vermag zoveel meer van de betekenis en draagwijdte van elk van hen bloot te leggen en vormt telkens weer een uitnodiging tot dieper inzicht.

Luister naar het lied van het leven.

Het leven heeft ons mensen erg veel te bieden. Een leven te leven zoals het zich aandient, met al zijn uitdagingen, oefeningen, vervulde en onvervulde beloftes en met die aparte logica waar

we soms wel, maar vaak ook niet de logica van inzien, dit totaalpakket staat op zich al gelijk aan het bewandelen van het pad. Meer dan eens stellen we ons wellicht de vraag: wat moeten we met deze of gene situatie? Wat wordt er hier van me verwacht? *Luister naar het lied van het leven* kan dan een antwoord zijn. Of we nu het versnelde parcours willen afleggen als aspirant-leerling, of we houden ons aan het slakkengangetje dat voor ons gereserveerd is door karmische wetten – toegegeven, met af en toe een stroomversnellinkje – luisteren naar het leven en wat dat leven ons allemaal vertellen wil, dat kan nooit kwaad.

**Alle informatie die tot ons komt,
vormt toch een lied, een samen-
hangend geheel met een boodschap.**

Luisteren wil zeggen: open staan, zonder oordeel of interventie van het concreet denkvermogen, of, beter nog, aandachtig zijn bij de dingen die gebeuren of de mensen die we ontmoeten. Luisteren wil ook zeggen dat we opmerkzaam zijn voor de invloed die de dingen of mensen om ons heen op ons hebben, op onze buitenkant, maar meer nog op onze binnenkant, het zichtbare zowel als het onzichtbare. Luisteren houdt tenslotte ook in het luisteren naar onszelf, en het kijken naar de gevolgen van de verschillende lagen van de buitenkant, of “onze” buitenkant, op de verschillende lagen van “onze” binnenkant”. Nu zult u terecht zeggen: “Maar soms kan ik er geen touw aan vastknopen. Soms zie ik het gewoon even niet.” Alle informatie die tot ons komt, vormt toch een lied, een samenhangend geheel met een boodschap waarbij het ontbreken van

de samenhang of de boodschap eerder te wijten is aan het niveau van onze aandacht of openheid dan aan de informatie zelf die voorhanden is. Immers *Het leven zelf kan spreken en zwijgt nooit*. Misschien is het moment nog niet gekomen om dat te doorgronden; misschien is het wel nodig om wat meer afstand te nemen en om opnieuw te vertrekken vanuit het overzicht dan vanuit de details. Of, op een goede dag brengt misschien wel één klein detail een innerlijke kettingreactie op gang waardoor een deel van uw puzzel des levens vanzelf in elkaar past. Eén ding staat vast: het leven kan spreken en blijft spreken, steeds klaar voor het moment tot het tot ons kan doordringen.

Bewaar in uw herinnering de melodie die u hoort.

Eén ding staat vast: het leven kan spreken en blijft spreken, steeds klaar voor het moment tot het tot ons kan doordringen.

Als we het lied dan eenmaal als lied hebben herkend, wanneer we een glimp van mogelijke samenhang hebben ontdekt, van diepe verbondenheid met alles om ons heen, dan wordt ons aangeraden om deze bewustzijnservaring in onze herinnering op te slaan. Het zich herinneren van een bepaalde bewustzijnservaring vergroot met iedere keer de kans dat wij “onze weg” naar die bewustzijnservaring een volgende keer opnieuw zullen vinden, ook daarna en soms ook een beetje sneller. In de wijsheidstraditie is het bekend

dat de Meester in staat is om zijn leerling, al was het maar een seconde, de ware eenheidservaring deelachtig te maken. Dit is een moment dat geen menselijk wezen nog kan vergeten en waar vanaf dat moment zonder enige verdere twijfel naar gestreefd wordt, naar geleefd wordt. Ook deze betekenis kan in dit vers besloten liggen.

Leer van haar de les van harmonie.

Wanneer we niet alleen die ene ervaring, maar al onze ervaringen op die manier in ons geheugen bewaren, de herinnering aan al die melodieën, dan vergroot dit de kans om de onderlinge samenhang en de werking van universele wetten in al die mensen en dingen, en ook in onszelf, te herkennen.

Mensen kunnen onderling erg van elkaar verschillen, maar daarin zijn we allen een: dat we hier op aarde onderworpen zijn aan dezelfde krachten en energieën die bij iedereen dezelfde mechanismen volgen over, onder en door alle onderscheid en verschil heen; verschillen die de mens meent waar te nemen of die hij zelf heeft uitgevonden. Het leven stoort zich niet echt aan onze categorieën. De houdbaarheidsdatum van deze laatste is echter beperkt. Wie op de drempel staat van ware kennis is alvast hiervan doortrokken: ik en de ander zijn eigenlijk één.

Uit het bovenstaande is, naar wij hopen, duidelijk geworden welk een meervoudige rijkdommen besloten liggen in Mabel Collins *Licht op het Pad* en hoezeer dit werkje eerder opgevat dient te worden als een werkboek dan een lees- of studieboek. De enige studie die er uiteindelijk werkelijk toe doet, is het Leven zelf...